

Производството е по реда на чл.32 вр. чл.16 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на актове за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (ЗПИИАКОРНФС). Образувано е по повод изпратено от Република Румъния, Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на ЕС относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, издадено въз основа на решение №753/24.06.2021г. на Трибунал Букурещ, I-во наказателно отделение, влязло в сила на 10.04.2023г., с което българският гражданин **С.А.С.** с ЕГН-*****, е осъден да заплати съдебните разноски в размер на 4000.00 румънски леи /четири хиляди румънски леи/, с легова равностойност по фиксинга на БНБ към датата на решението **1572.40 лв.** /хиляда петстотин седемдесет и два лева и четиридесет стотинки/, сторени по наказателно дело №10748/3/2020, образувано и водено срещу **С.С.** за извършени от него, за времето от **24.05.2014г. до 30.05.2014г.**, престъпления по чл.48, ал.1 вр. чл.228, ал.1 от НК на Република Румъния - „кражба“, извършена в съучастие; по чл.48 вр. чл.360, ал.1 и ал.3 от НК на Република Румъния – „неоторизиран достъп до компютърни системи“, извършен в съучастие и по чл.48 вр. чл.250, ал.1 от румънския НК – „извършване на измамни финансови операции“, в съучастие.

Засегнатото лице **С.А.С.**, редовно призован, се явява лично в съдебно заседание и не желае да бъде представляван от адвокат.

В съдебно заседание представителят на СГП посочва, че са налице условията на българския закон за признаване на решението на на Трибунал Букурещ, I-во наказателно отделение, Република Румъния, за налагане на финансова санкция спрямо засегнатото лице.

Засегнатото лице заявява, че желае да заплати доброволно направените разноски в наказателното производство пред румънския съд.

Софийски градски съд, след като се запозна с доказателствата по делото и взе предвид становището на страните, намира за установено следното:

Засегнатото лице **С.А.С.** е роден на ***** в гр.София, българин, български гражданин, неженен, с основно образование, неосъждан, безработен, с ЕГН-*****.

По делото е приложено Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на Европа относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, издадено въз основа на решение №753/24.06.2021г. на Трибунал Букурещ, I-во наказателно отделение, влязло в сила на 10.04.2023г., с което българският гражданин **С.А.С.** е осъден да заплати съдебните разноски в размер на 4000.00 румънски леи /четири хиляди

румънски леи/, с левова равностойност по фиксинга на БНБ към датата на решението **1572.40 лв.** /хиляда петстотин седемдесет и два лева и четиридесет стотинки/, сторени по наказателно дело №10748/3/2020, образувано и водено срещу **С.С.** за извършени от него, за времето от **24.05.2014г. до 30.05.2014г.**, престъпления по чл.48, ал.1 вр. чл.228, ал.1 от НК на Република Румъния - „кражба“, извършена в съучастие; по чл.48 вр. чл.360, ал.1 и ал.3 от НК на Република Румъния – „неоторизиран достъп до компютърни системи“, извършен в съучастие и по чл.48 вр. чл.250, ал.1 от румънския НК – „извършване на измамни финансови операции“, в съучастие.

Налице е годно изпълнително основание – решение за налагане на финансова санкция, придружено с Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на ЕС. Въз основа на решението за налагане на финансова санкция, представляваща направени съдебни разноси по воденото срещу засегнатото лице наказателно производство, за извършени от него в периода от **24.05.2014г. до 30.05.2014г.** престъпления по чл.48, ал.1 вр. чл.228, ал.1 от НК на Република Румъния - „кражба“, извършена в съучастие; по чл.48 вр. чл.360, ал.1 и ал.3 от НК на Република Румъния – „неоторизиран достъп до компютърни системи“, извършен в съучастие и по чл.48 вр. чл.250, ал.1 от румънския НК – „извършване на измамни финансови операции“, в съучастие, влязло в сила на 10.04.2023г., с което засегнатото лице е осъдено да заплати парична сума в размер на 4000.00 румънски леи, като в удостоверението изрично е посочено, че основанието за налагане на санкцията е влязла в сила присъда, с която **С.С.** е осъден да заплати съответната част от сторените в хода на наказателното производство разноси.

Наложената финансова санкция, чието признаване се иска, се изразява в сторени съдебни разноси в наказателно производство, водено срещу засегнатото лице, за извършени от него престъпления „кражба“, извършена в съучастие по чл.48, ал.1 вр. чл.228, ал.1 от НК на Република Румъния, „неоторизиран достъп до компютърни системи“, извършен в съучастие по чл.48 вр. чл.360, ал.1 и ал.3 от НК на Република Румъния и „извършване на измамни финансови операции“, в съучастие по чл.48 вр. чл.250, ал.1 от румънския НК, приключило с влязла в сила осъдителна присъда за разноските. Посочените престъпления не са включени в каталога на чл.14, ал.2 от ЗПИИАКОРНФС, в която разпоредба са посочени престъпленията, за които не се изисква двойна наказуемост.

Описанието на посочените престъпления, дадени в удостоверението по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на Европа, приложено по делото и в актовете, изпратени задено с удостоверението, съответстват както следва: престъплението „кражба“, извършена в съучастие по чл.48, ал.1 вр. чл.228, ал.1 от НК на Република Румъния съответства на престъпление по

чл.195, ал.1, т.4, пр.2 вр. чл.194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 от българския НК; престъпленията „неоторизиран достъп до компютърни системи“, извършен в съучастие по чл.48 вр. чл.360, ал.1 и ал.3 от НК на Република Румъния и престъплението „извършване на измамни финансови операции“, в съучастие по чл.48 вр. чл.250, ал.1 от румънския НК съответстват на престъпление по чл.249, ал.1 вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 от НК на Република България, т.е. престъпленията, за които е съден С.С. от румънския съд са престъпления и по българския НК.

На следващо място, нужно е да се отбележи, че Удостоверението по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета на Европа, е издадено за наложена финансова санкция, представляваща направени съдебни разноски по воденото срещу засегнатото лице, наказателно производство. Видно от приложените по делото доказателства, присъдата на Трибунал Букурещ, I-во наказателно отделение, е била отменена с решение №708/A/10.04.2023г. на Апелативен съд Букурещ – II наказателно отделение, Р Румъния, което е окончателно. С цитираното решение наказателното производство, по което българският гражданин С.А.С. е бил признат за виновен и осъден за посочените престъпления, е прекратено поради изтичане на давността за наказателно преследване за тези престъпления, но решението на Трибунал Букурещ – I наказателно отделение, постановено по наказателно дело №10748/3/2020г., е било потвърдено в частта, с която българският гражданин Славчев е бил осъден да заплати съдебни разноски в размер на 4000.00 румънски леи. В този смисъл, налице е влязъл в сила акт на румънски съд, с който засегнатото лице е осъдено да заплати съдебни разноски, направени в наказателно производство, водено срещу него.

Това решение на румънските съдебни власти противоречи на разпоредбата на чл.190, ал.1 от българския НК, съгласно която, когато наказателното производство бъде прекратено, разноските, направи по делото, остават за сметка на държавата. Въпреки това, с оглед ненарушаване на принципа за взаимно доверие между държавите членки на ЕС, съдът прие, че изпратената за изпълнение финансова санкция, представляваща направени в наказателно производство разноски, трябва да бъде приета за изпълнение, защото е наложена с влязъл в сила съдебен акт на Р Румъния. Нещо повече, прекратяването на наказателно производство поради изтекла абсолютна давност за наказателно преследване в издаващата държава, не е сред основанията, предвидени в чл.35 от ЗПИИАКОРНФС, при които може да се откаже признаване и изпълнение на наложена финансова санкция от страна, членка на ЕС, а този закон се явява специален по отношение на НК.

С оглед на горното, налице е влязъл в сила в държава-членка на ЕС акт за налагане на задължение за плащане, по смисъла на чл.3 ал.1, т.3 ЗПИИАКОРНФС.

След обсъждане на основанията по чл.35 ЗПИИАКОРНФС, няма основание българският съд да постанови отказ от признаване и изпълнение на наложената финансова санкция, доколкото не е налице нито една от посочените в този текст на закона хипотези.

На засегнатото лице е наложена финансова санкция в румънски леи, с оглед на което и съобразявайки разпоредбата на чл.32, ал.1 ЗПИИАКОРНФС вр. чл.16, ал.8 ЗПИИАКОРНФС, съдът определи равностойността на сумата от 4000 румънски леи в български лева по фиксирания курс на Българска народна банка – 0.3931 лв. за една румънска лея в деня на постановяване на решението – **1572.40 лв.** /хиляда петстотин седемдесет и два лева и четиридесет стотинки/.

Предвид изложеното, съдът прие, че в случая са налице условията за признаване на решение №753/24.06.2021г. на Трибунал Букурещ, I-во наказателно отделение, влязло в сила на 10.04.2023г., с което българският гражданин **С.А.С.** с ЕГН-*****, е осъден да заплати съдебните разноси в размер на 4000.00 румънски леи /четири хиляди румънски леи/, с легова равностойност по фиксинга на БНБ към датата на решението **1572.40 лв.** /хиляда петстотин седемдесет и два лева и четиридесет стотинки/, сторени по наказателно дело №10748/3/2020, образувано и водено срещу **С.С.** за извършени от него, за времето от **24.05.2014г. до 30.05.2014г.**, престъпления по чл.48, ал.1 вр. чл.228, ал.1 от НК на Република Румъния - „кражба“, извършена в съучастие; по чл.48 вр. чл.360, ал.1 и ал.3 от НК на Република Румъния – „неоторизиран достъп до компютърни системи“, извършен в съучастие и по чл.48 вр. чл.250, ал.1 от румънския НК – „извършване на измамни финансови операции“, в съучастие, в установения размер.